

MEID ARMASTATAKSE...MAKSMATA

Iga asja pärast virisemine... on alati käepärast võtta
Vihane, raevukas protest... pakub end jätkuvalt kui vabaduse märki.
Iga hinna eest peakangelaseks olemisega... uhkeldatakse nagu avaliku teadaandega.

Ning see toimub pidevalt, lakkamatult; nagu ikka. Ajastute märkides, milles on kinni jooksnud vaikiv ettepanek tegutseda ühel meelel, väärikalt ja vääramatult.

Pidevalt avatud propagandale, kergele diskvalifitseerimisele.
Võimalus olla truu muutub hapraks ja raskesti teostatavaks.
Kõik tunduvad olevat tormakad ja ärevil, et kindlustada... ei tea mida.

Kramplikult ärevuse ajad; meeleheitliku otsuse ajad.

Palve tähendus võtab kokku, muutub tundlikuks... selle kibestunud vimma ees. Ning ta pakub ennast kui balsamit.

Balsam, kui salv, mis toimib vahendajana, et libiseda välja, meie nahkade kohale... ja parfümeerida meie ebaõnnesid.

Balsam kui parv, mis korjab meid üles pärast mereõnnetust.

Balsam kui soojendav aur, mis meid enesesse mähib, mis... olles vaikusega ühel meelel, meile sosistab. Ta hällitab meid..."Halastuse" otsimises...

Paindlikkuse palvused, mis meid enesesse mähivad, et säilitada meie puhtust, siledust, meie õrnust, meie soojust.

Ollakse... hingus ja toidus mitte ainult iseendale, vaid ennekõike oleme me hingus ja toidus... puudustkannatavatele.

Igaühelt nõutakse –sest elu on elamise nõue, järjepidev- võimalust edastada, anda edasi vahendeid ja ressursse, mis igaühe kasutuses on; sest sellepärast siin ollakse.

Ei, alandliku ja pettus –nagu merehädaline, kes meeleheitel pingutab oma keha et vältida uppumist-..., on võimetu nägema parvepoisi balsamit, kes tiirutab tema ümber, käsi avatud..., täidetud meeldiva Armastusega. Ja kui ta seda ka hetketi näeb, kahtleb ta selle aususes –nii enda kui ka teise omas- ning arvab, et see on lõks või... või midagi on vaja vastu anda.

Sel moel, (ise)enda armastus, ja referentsi oma, lahustub pooride vahel; läheb kaduma sõnades; vananeb, kuivades kudede, tekstuuride vahel... Ning olendist saab hooletu, vägivaldne... ja pidev ebamugavus.

Kõik see ei ole nõudmine, nõue, palve!... Ei ole elust tulenev nõue! Ei ole näide olemise kohta. See on pulbitsev lootusetus,e..., mis ainult püüab nakatada.

Ja tõtt öeldes ka saavutab selle!

Ning peab olema nende väheste hulgast!..., kes suudavad sellele nakkusele vastu panna. Peab olema julgete killast, kes süüvivad, süvenevad palve... embusesse, elu vibreerivasse kooskõlla!, alahoitud ja toetatud eksistentsi ning igapäevaste kokkulangevuste ja juhuslike õnnede imesse.

Meid oodatakse..., et julgustada. Meid oodatakse..., et jõuaksime kohale. Meilt nõutakse, et me lõpetaks viivitamised, hilinemised.

Meid **armastatakse**... maksmata...
